חצות שני עוכלתן רב חסדא אמר עמוד השחר עוכלתן אמרי בי רב מאי טעמא דרב חסדא ומה חצות שאין עושה לינה עושה עיכול עמוד השחר שעושה לינה אינו דין שעושה עיכול פירשו קודם חצות והחזירן לאחר עמוד השחר רבה אמר חצות שני עוכלתן רב חסדא אמר אין בהן עיכול לעולם מתקיף לה רב יוסף ומאן לימא לן דחצות בראש המזבח משויא להו עיכול דילמא כל היכא דמשכחא להו משויא להו עיכול א] שלחו מתם הלכתא כרב יוסף איתמר נמי א"ר חייא בר אבא ב] פירשו קודם חצות והחזירן אחר חצות לא נהנין ולא מועלין וכן תנא בר קפרא פירשו קודם חצות והחזירן לאחר חצות יוצאין מידי מעילה א"ל רב פפא לאביי וכי מאחר דשלחו מתם הילכתא כרב יוסף וא"ר חייא בר אבא וכן תני בר קפרא רבה ורב חסדא במאי פליגי אמר ליה בשמנים בעא מיניה רבא מרבה * לינה מועלת בראשו של מזבח או אינה מועלת בראשו של מזבח היכי דמי אילימא דלא ירדו השתא לנו בעזרה אמרת דלא ירדו בראשו של מזבח מיבעיא ואלא ג] דירדו לשלחן מדמינן לה דתנן אפילו הן על השלחן ימים רבים אין בכך כלום או דילמא לקרקע ד] מדמינן א"ל אין לינה ה] בראשו של מזבח קיבלה מיניה או לא ת"ש דאיתמר איברים שלנו בעזרה מקטר ו] והולך כל הלילה לן בראשו של מזבח מקטר והולך לעולם ירדו רבה אמר יעלו רבא אמר לא יעלו ש"מ לא קיבלה מיניה ש"מ: כשם שהמזבח מקדש כו': תנו רבנן הנוגע במזבח אין לי אלא מזבח כבש מנין ת"ל את ז] המזבח כלי שרת מניין ת"ל כל ח] הנוגע בהם יקדש בעא מיניה ר"ל מר"י כלי שרת מהו שיקדשו את הפסולין א"ל תניתוה כשם שהמזבח והכבש מקדשין את הראוי להן כך כלים מקדשין ט] א"ל לכתחילה ליקרב קמיבעי לי הא נמי תנינא

רש"י

חצות שני עוכלתן. שרירי י] דידהו חלות שני של ליל המחרת: **שאינו עושה לינה.** לאותו יא] שעל הארץ שהרי כל הלילה כשר להעלותן מן הארץ ולמזבח דכתיב לא ילין חלב חגי עד בקר הא כל הלילה ילין: **עושה עיכול.** לשרירי דמערכה: **אין בהן עיכול לעולם.** וכל יב] שפוקעין יחזיר ומועלין בהן עד שיעשו דשן: **כל היכא דמשכחת להו כו'.** הלכך פרשו קודם חלות נמי הרי הן עיכול בחלות ואפילו החזירן לאחר חלות יג]: **אין מועלין בהן.** ולא יד] צריך להחזירן. ויצאו מידי מעילה גרסי' ולא נהנין מדרבנן: **וא"ר חייא בר אבא.** נמי כרב יוסף: **וכן תני בר קפרא.** כרב יוסף: **רבה ורב חסדא במאי פליגי.** לומר דלא הוי עיכול בחלות: **בשמנים.** אפילו הוקשו לא הויא עיכול דשומן מעכבן מליעשות דשן: **אילימא דלא ירדו.** אותן שמאתמול בשחר בראש המזבח שלא במערכה: **אלא דירדו.** מן המזבח לאחר עמוד השחר מיבעי לן מי הוי כשחר לנים ונפסלים בעמוד השחר ותנן טו] כפסולים כך אם ירדו לא יעלו טז]: **או דילמא אין לינה מועלת.** ולא נפסלו ויחזור ויעלם: **לשלחן מדמינן לה.** למזבח שאין לחם הפנים נפסל עליו אם לן בו לאחר זמנו: **דתנן אפי' היה על השלחן ימים כו'.** במנחות תנן לה סידר את הלחם ואת הבזיכין באחד בשבת והקטיר את הבזיכין [בשבת] פסולה לפי שמחוסרים בשבת יז] וזמן שצריכין לעמוד עליו שבעת ימים כילד יעשה זה שסידרם באחד בשבת יניחנה לשבת הבאה שאפי' היא כו': **או דילמא לקרקע עזרה מדמינן לה.** דהא יח] רלפת בנין היא כמותה ולא כלי שרת כשלחן: **מקטיר והולך לעולם.** דאפילו אמרינן לינה מועלת בראש המזבח מסקינן להו במערכה יט] שהרי פסולין שעלו לא ירדו: **רבא אמר לא יעלו.** דלינה מועלת והוו להו פסולין וכיון דירדו לא יעלו: **את המזבח.** ומשחת את המזבח לרבות את הכבש: ה"ג **כלי שרת מניין** כ] **כל הנוגע בהן יקדש: מהו שיקדשו פסולין.** הוא סבור לענין פדיון קמיבעיא ליה כגון מנחה טמאה שקדשה בכלי שרת מי קדשה קדושת הגוף ולא נפקא כא] להו לחולין דקדשה כלי אע"פ שהיא טמאה או לא קדשה ותנן כב] המנחות והנסכים שנטמאו יש [להם] פדיון ואם משקדש כג] בכלי נטמאו אין להם פדיון: **א"ל תניתוה.** דמקדשין ואין להם פדיון: **א"ל לכתחילה ליקרב קמיבעיא לי.** ולא לענין פדיון: **ושקבלו פסולין וזרקו את דמו.** אם עלה הבשר לא ירד: **מאי לאו** שקיבלו

תוספות

אמרי בי רב מ"ט דרב חסדא. אע"ג דאמרי בי רב רב הונא ורב חסדא תלמידו שמא רב הונא נמי אמרה ופי' טעמו והש"ס קנטיא בלשון זה מ"ע דרב חסדא אי נמי מלינו שרב הונא רגיל לשבח דבריו כדאמר בגיטין (דף ז.) חסדא שמך וחסדאין מילך ובמסכת שבת (דף פב.) מ"ע לא שכיחת גבי רב חסדא דמחדדן שמעתתיה:

מה חצות שאין עושה לינה כו'. ורבה לטעמיה דאית ליה בסמוך אין לינה מועלת בראשו של מזבח ולית ליה ק"ו דרב חסדא דאיכא למיפרך מה לחלות שכן עושה עיכול בראשו של מזבח דאם פקע לא יחזיר תאמר בעמוד השחר שאין לינה פוסלת בראשו של מזבח כך פי' ה"ר מנחם זצ"ל:

ורב חסדא אמר אין בהם עיכול לעולם. וליכא למימר דעמוד השחר שני יעשה עיכול מק"ו כא] דחלות שהרי אינו עושה לינה כב] אלא לקרבנות היום שלפניו:

הילכתא כרב יוסף. פירוש יפה אמר ואין זה פסק הלכה * ולא שייך למיפרך הילכתא למשיחא דהא לבסוף נמי מוכח דלא פליגי עליה וא"כ הלכה למה לי:

לא נהנין. רבינו היה מפרש מן התורה כיון שהם לחמו של מזבח ומ"מ יצא מידי מעילה דכיון דחלות עוכלם נעשית מצוותם ולא חזרה בהם מעילה כג]: **לשלחן** מדמינן לה דתנן אפילו היה על השולחן כו'. תימה מנא ליה דלא פסול לאחר שבת כשנסדר כהילכתו וי"ל דדייק מלישנא יתירא דקאמר שאפי' הוא על השולחן כו' דמשמע שבא להוסיף אפי' בענין זה והא כד] ליתא דהא דוקא משום שנסדר באחד בשבת שלא כהילכתו לא מיפסל כדאיתא שילהי שתי הלחם (מנחות דף ק.) ופרק אמר להם הממונה (יומא דף כט:) דטעמא כה] דכלי שרת אין מקדשין שלא בזמנו ולא כו] משני התם טעמא דשלחן אינו מקדש ליפסול בלינה כדאמר הכא דבעי למילף מיניה מזבח וצ"ע אי מצי למימר דכי נסדר כהילכתו נעשה לחמו של שלחן טפי לא כז] יפסל בלינה זה משמיענו לישנא יתירא דאפילו על השלחן כו' והתם דפריך כח] כיון דלילה אינו מחוסר זמן כי כט] שמשי ליפסול ומשני כיון דנסדר שלא כהלכתו נעשה כמי שסדרו הקוף משמע אם סדרו כהלכתו נפסל בלינה וי"ל דאתא למימר דאם נסדר בלילה כיון דלילה אין מחוסר זמן נפסל בלינה אבל נסדר כהלכתו ממש ביום השבת אפילו היה שם ימים רבים אינו נפסל דנעשה לחמו של מזבח ל] מ"מ תימה למה לא תירץ מתחילה לפי סברתו כי נמי כלי שרת מקדש שלא בזמנו שאני שולחן דאינו נפסל עליו כלל בשום ענין דעל לא] כרחין שום פסוק יש על דבר זה שאינו נפסל אפילו כי נסדר כהלכתו: הגה"ה לב] **כבש** מנין. וא"ת לרבי יהודה דאמר (לעיל נט.) עזרה מקדשת כמזבח אמאי איצטריך את לרבויי כבש הא כיון דירד ע"ג רצפה יעלה כ"ש כבש וי"ל דשמא הא דעזרה מקדשת כמזבח היינו כשירין להקטיר עליה אבל פסולין לא * להכי איצטריך קרא:

כלי שרת מהו שיקדשו את הפסולין. פי' בקונטרס דלענין פדיון בעי א"ל תניתוה כו' א"ל לכתחלה ליקרב קמיבעיא לי ופשיט דמקדש מקבלו פסולין וזרקו את דמו מאי לאו שקבלו פסולין וזרקו פסולין דמשום חרקו פסולין אם עלו לא ירדו הא אם זרקוהו כשרים לכתחלה יעלו איברים דזריקה מעלייתא היא אף על גב דקבלוהו פסולין דכלי שרת שקבלו בו הדם מקדשת פסולין לכתחלה ליקרב ולאחר כך פירש בקונטרס ותימה לפי' דא"כ תיקשי ליה מתני' (פד.) הלן והיוצא והטמא שנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו כו' אם עלו לא ירדו משמע הא לכתחלה לא יעלו ואע"ג דנתקבל הדם בכשרות בכלי שרת דהא לא איירי מידי בנתקבל בפסול וזורק בפסול ועוד לג] לן למה ויצא למה וטמא למה אמאי לא יעלו לר"ש כיון דכלי שרת מקדשין את הפסולין לכתחלה ליקרב וצריך לדחות כל הני כגון שישנן עתה בכלי חול דהוה ליה כירדו וכן נתערב בדם הפסולין דלאמר ישפך לאמה ולא אמרינן דיקרב מיירי בהכי וכן הא דתנן (מנחות דף ק:) המנחות

עין משפט נר מצוה

לג א מיי' פ"ב מהלכות מעילה הלכה יג:
לד ב מיי' פ"ה מהלכות תמידין ומוספין הלכה יג:
לה ג ד מיי' פ"ג מהל' פסולי המוקדשין הלכה כ:
לו ה מיי' שם הלכה יט יג:

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת (המשך)

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. שִׁבְעַת יָמִים תְּכַפֵּר עַל הַמִּזְבֵּחַ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים כָּל הַנֹּגֵעַ בַּמִּזְבֵּחַ יִקְדָּשׁ: שמות כט, לז
2. [illegible] וְאֶת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת הַכִּיֹּר וְאֶת כַּנּוֹ: שמות ל, כח
3. וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם וְהָיוּ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים כָּל הַנֹּגֵעַ בָּהֶם יִקְדָּשׁ: שמות ל, כט

גליון הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

אפילו הן על השלחן ימים רבים. [illegible]

ליקוטים

אמרי בי רב מ"ט דרב חסדא וכו'. [illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com